

ΛΕΞΙΚΟΝ

ΤΗΣ

ΣΛΑΒΩΝΙΚΗΣ ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑΣ.

Α

Ἰ. σύνδ. δέ. (σχεδόν) = жé.

Ἰβίε. ἐπιρ. εὐθύς, εὐθέως, αὐ-
τικά, παρὰυτικά, παρ'εὐθύς
παρ'αὐτά, παραχρῆμα.

Ἰββα, υι. ἄρσ. ἀββᾶς.

Ἰγάρανηνζ, α. ἄρσ. ἀγαρηνός.

Ἰγγελσκήϊ, αλ, οε. ἐπιθ. (κτ.)
ἀγγελικός, ὁ τοῦ ἀγγέλου
καὶ ὁ τῶν ἀγγέλων.

Ἰγγελζ, α. ἄρσ. ἄγγελος.

Ἰγνχϊή, αλ, εε. ἐπιθ. (κτ.)
ὁ τοῦ ἀμνοῦ, ὁ τοῦ ἀρνίου.

Ἰγνᾶ, ἄτε. οὐδ. ἀμνίον, ἀρ-
νίον = Ἰγνᾶ.

Ἰδαμάντζ, α. ἄρσ. (ἐλλ.)
ἀδάμας (λίθος).

Ἰδάμοβζ, α, ο. ἐπιθ. (κτ.)
ὁ τοῦ Ἀδάμ.

Ἰδάμσκήϊ, αλ, οε. ἐπιθ. (κτ.)

Ἀδαμιαῖος.

Ἰδοβζ, α, ο. ἐπιθ. (κτ.)
ὁ τοῦ ἄδου.

Ἰδσκήϊ, αλ, οε. ἐπιθ. (κτ.)
= Ἰδοβζ.

Ἰδζ, α. ἄρσ. Ἀδης.

Ἰερζ, α. ἄρσ. (ἐλλ.) = вѣр-
дѣхз.

Ἰεβδκα, η. θηλ. ὁ ἀλφάβη-
τος, τὸ ἀλφάβητον.

Ἰεζ, μενέ. ἄντων. ἐγώ. 2) τὸ
ὄνομα τοῦ πρώτου στοιχείου
τοῦ ἀλφαβήτου. = τῷ ἐλλ.
ἄλφα.

Ἰκν. ἐπιρ. ὡς, ὥσπερ. § Ἰκн
бы. ὡσανεὶ, ὥσπερανεὶ, ὡ-
σπερεὶ, οἶονεὶ, οἶονανεὶ, ὡσ-